

Ashura - dagen

Fastan under Ashura dagen

Innehållsförteckning

- Ashura i historien
- Dygderna med att fasta Ashura
- Vilken dag är Ashura?
- Fasta Tasua tillsammans med Ashura
- Varför är det mustahabb att fasta på Tasua?
- Regelverket kring att fasta endast på dagen för Ashura
- Fasta på Ashura även om det är en lördag eller fredag
- Vad ska göras om det råder förvirring om början av Muharram?
- Belöning för att fasta Ashura
- Att inte förlita sig för mycket på belöningen för fasta
- Fasta Ashura när man fortfarande har dagar att ta igen från Ramadan
- Vanliga bid'ah på Ashura

Ashura i historien

Ibn Abbas (må Allah vara nöjd med honom) sade: "Profeten (frid och välsignelser vare med honom) kom till Medina och såg judarna fasta på dagen för Ashura. Han sade: 'Vad är detta?' De sade: 'Detta är en rättfärdig dag, det är dagen då Allah räddade Israels barn från deras fiender, så Musa fastade på denna dag.' Han sade: 'Vi har mer rätt till Musa än ni,' och han fastade den dagen och befallde [muslimerna] att fasta den dagen." (Återberättad av al-Bukhari, 1865)

"Detta är en rättfärdig dag" - i en rapport berättad av Muslim [sade judarna:] "Detta är en stor dag, på vilken Allah räddade Musa och hans folk, och dränkte farao och hans folk."

"Musa fastade på denna dag" - en rapport berättad av Muslim tillägger: "... i tacksamhet till Allah, så vi fastar på denna dag."

Enligt en rapport berättad av al-Bukhari: "... så vi fastar på denna dag för att vörda den."

En version berättad av imam Ahmad tillägger: "Detta är dagen då arken

landade på berget Judi, så Nuh fastade denna dag i tacksamhet.”

”och befallde [muslimerna] att fasta den dagen” – enligt en annan rapport också berättad av al-Bukhari: ”Han sade till sina följeslagare: ’Ni har mer rätt till Musa än de, så fasta den dagen.’”

Sedvänjan att fasta på Ashura var känd redan under Jahiliyyah-perioden, innan profetens uppdrag. Det rapporterades att Aisha (må Allah vara nöjd med henne) sade: ”Folket under Jahiliyyah brukade fasta på den dagen...”

Al-Qurtubi sade: ”Kanske fastade Quraysh på den dagen baserat på någon tidigare lag, som till exempel Ibrahims, frid vare med honom.”

Profeten (frid och välsignelser vare med honom) brukade fasta på Ashura i Mecka, innan han migrerade till Medina. När han migrerade till Medina fann han att judarna firade denna dag, så han frågade dem varför, och de svarade som beskrivs i hadithen som citerats ovan. Han befallde muslimerna att skilja sig från judarna, som tog det som en fest, som rapporterades i hadithen om Abu Musa (må Allah vara nöjd med honom), som sade: ”Judarna brukade ta dagen för Ashura som en fest [enligt en rapport berättad av Muslim: dagen för Ashura vördades av judarna, som tog det som en fest. Enligt en annan rapport också berättad av Muslim: folket i Khaybar (judarna) brukade ta det som en fest och deras kvinnor bar sina smycken och symboler den dagen]. Profeten (frid och välsignelser vare med honom) sade: ’Så ni [muslimer] bör fasta den dagen.’” (Återberättad av al-Bukhari). Tydligen var motivet till att befälla muslimerna att fasta på denna dag önskan att skilja sig från judarna, så att muslimerna skulle fasta när judarna inte gjorde det, eftersom folk inte fastar på en festdag. (Sammanfattat från orden av al-Hafiz Ibn Hajar – må Allah ha barmhärtighet med honom – i Fath al-Bari Sharh ’ala Saheeh al-Bukhari).

Att fasta på Ashura var ett steg i processen att gradvis införa fasta som en föreskriven skyldighet i islam. Fastan framkom i tre former. När Allahs Sändebud (frid och välsignelser vare med honom) kom till Medina, uppmanade han muslimerna att fasta tre dagar varje månad och på dagen för Ashura, sedan gjorde Allah fasta obligatorisk när Han sade (tolkning av innebörden): ”... att observera fastan är föreskriven för er...” [Al-Baqarah 2:183] (Ahkam al-Quran av al-Jassas, del 1).

Skyldigheten överfördes från fastan på Ashura till fastan under Ramadan, och detta är ett av bevisen inom Usool al-Fiqh-området att det är möjligt att upphäva en lättare skyldighet till förmån för en tyngre skyldighet.

Innan skyldigheten att fasta Ashura upphävdes var det obligatoriskt att fasta på denna dag, vilket kan ses av den tydliga befallningen att iakttå denna fasta. Sedan bekräftades det ytterligare, och bekräftades igen genom att göra det till en allmän befallning riktad till alla, och ännu en gång genom att instruera mödrar att inte amma sina spädbarn under denna fasta. Det rapporterades från Ibn Masud att när fastan under Ramadan gjordes obligatorisk, upphävdes skyldigheten att fasta Ashura, dvs. det var inte längre obligatoriskt att fasta på denna dag, men det är fortfarande önskvärt (mustahabb).

Dygderna med att fasta Ashura

Ibn Abbas (må Allah vara nöjd med dem båda) sade: "Jag såg aldrig Allahs Sändebud (frid och välsignelser vare med honom) så ivrig att fasta någon dag och ge den prioritet framför någon annan än denna dag, dagen för Ashura, och denna månad, det vill säga Ramadan." (Återberättad av al-Bukhari, 1867).

Innebörden av hans iver var att han avsåg att fasta på den dagen i hopp om att förtjäna belöningen för att göra det.

Profeten (frid och välsignelser vare med honom) sade: "För att fasta dagen för Ashura hoppas jag att Allah kommer att acceptera det som gottgörelse för det år som gått." (Återberättad av Muslim, 1976). Detta är av Allahs välvilja mot oss: för att fasta en dag ger Han oss gottgörelse för synder under ett helt år. Och Allah är ägaren av stor nåd.

Vilken dag är Ashura?

Al-Nawawi (må Allah ha barmhärtighet med honom) sade: "Ashura och Tasua är två förlängda namn [vokalerna är förlängda] som anges i böcker om det arabiska språket. Våra följeslagare sade: Ashura är den tionde dagen i Muharram och Tasua är den nionde dagen. Detta är vår åsikt, och majoriteten av de lärdas åsikt. Detta är den uppenbara innebörden av haditherna och är vad vi förstår av den allmänna formuleringen. Det är också vad som vanligtvis förstås av språkforskare." (al-Majmu')

Ashura är ett islamiskt namn som inte var känt under Jahiliyyah-perioden. (Kashshaaf al-Qinaa', del 2, Sawm Muharram).

Ibn Qudamah (må Allah ha barmhärtighet med honom) sade:

"Ashura är den tionde dagen i Muharram. Detta är åsikten hos Said ibn al-

Musayyib och al-Hasan. Det var vad som rapporterades av Ibn Abbas, som sade: 'Allahs Sändebud (frid och välsignelser vare med honom) befallde oss att fasta Ashura, den tionde dagen i Muharram.' (Återberättad av at-Tirmidhi, som sade, en saheeh hasan hadith). Det rapporterades att Ibn Abbas sade: 'Den nionde,' och rapporterade att Profeten (frid och välsignelser vare med honom) brukade fasta den nionde. (Återberättad av Muslim). Ataa rapporterade att han sade: 'Fasta den nionde och den tionde, och var inte som judarna.' Om detta förstås kan vi på denna basis säga att det är mustahabb (uppmuntrat) att fasta på den nionde och tionde, av den anledningen. Detta är vad Ahmad sade, och det är åsikten hos Ishaq."

Fasta Tasua tillsammans med Ashura

Abd-Allah ibn Abbas (må Allah vara nöjd med dem båda) sade: "När Allahs Sändebud (frid och välsignelser vare med honom) fastade på Ashura och befallde muslimerna att fasta också, sade de: 'O Allahs Sändebud, det är en dag som vördas av judarna och de kristna.' Allahs Sändebud (frid och välsignelser vare med honom) sade: 'Om jag lever för att se nästa år, in sha Allah, kommer vi också att fasta på den nionde dagen.' Men det hände sig att Allahs Sändebud (frid och välsignelser vare med honom) avled innan nästa år kom." (Återberättad av Muslim, 1916).

Al-Shafai och hans följeslagare, Ahmad, Ishaq och andra sade: "Det är mustahabb att fasta på både den nionde och tionde dagen, eftersom Profeten (frid och välsignelser vare med honom) fastade på den tionde och avsåg att fasta på den nionde."

På denna basis kan det sägas att det finns varierande grader av att fasta Ashura, det minsta av vilket är att fasta bara på den tionde och det bästa av vilket är att också fasta den nionde. Ju mer man fastar i Muharram, desto bättre är det.

Varför är det mustahabb att fasta på Tasua?

Al-Nawawi (må Allah ha barmhärtighet med honom) sade: "De lärda - våra följeslagare och andra - nämnde flera skäl till varför det är mustahabb att fasta på Tasua:

Avsikten bakom det är att skilja sig från judarna, som bara vördar den tionde dagen. Denna åsikt rapporterades från Ibn Abbas...

Avsikten är att lägga till ytterligare en dags fasta till Ashura. Detta liknar förbudet mot att fasta en fredag ensam, som nämndes av al-Khattabi och andra.

Att vara på den säkra sidan och se till att man fastar på den tionde, ifall det finns något fel i observationen av den nya månen i början av Muharram och den nionde faktiskt är den tionde.”

Det starkaste av dessa skäl är att skilja sig från Bokens folk. Shaykh al-Islam Ibn Taymiyya (må Allah ha barmhärtighet med honom) sade:

”Profeten (frid och välsignelser vare med honom) förbjöd att efterlikna Bokens folk i många hadithar, till exempel hans ord angående Ashura: ‘Om jag lever till nästa år kommer jag verkligen att fasta på den nionde dagen.’” (al-Fatawa al-Kubra, del 6, Sadd al-Dharai’ al-Mufdiyah ila’l-Maharim)

Ibn Hajar (må Allah vara nöjd med honom) sade i sin kommentar till hadithen ”Om jag lever till nästa år, kommer jag verkligen att fasta på den nionde dagen”:

”Vad han menade med att fasta på den nionde dagen var förmodligen inte att han skulle begränsa sig till den dagen, men skulle lägga till den till den tionde, antingen för att vara på den säkra sidan eller för att skilja sig från judarna och de kristna, vilket är mer troligt. Detta är också vad vi kan förstå från några av de rapporter som berättats av Muslim.” (Fath, 4/245)

Regelverket kring att fasta endast på dagen för Ashura

Shaykh al-Islam sade:

”Att fasta på dagen för Ashura är en gottgörelse för ett år, och det är inte makrooh att fasta bara den dagen...” (al-Fatawa al-Kubra, del 5). I Tuhfat al-Muhtaj av Ibn Hajar al-Haytami står det: ”Det är ingenting fel med att fasta bara på Ashura.” (del 3, Baab Sawm al-Tatawwu’)

Fasta på Ashura även om det är en lördag eller fredag

Al-Tahhaawi (må Allah ha barmhärtighet med honom) sade:

"Allahs Sändebud (frid och välsignelser vare med honom) tillät oss att fasta på Ashura och uppmanade oss att göra det. Han sade inte att om det infaller på en lördag ska vi inte fasta. Detta är bevis på att alla veckodagar ingår i detta. Enligt vår åsikt - och Allah vet bäst - kan det vara fallet att även om detta är sant (att det inte är tillåtet att fasta på lördagar), är det för att vi inte ska vörda denna dag och avhålla oss från mat, dryck och samlag, som judarna gör. Vad gäller den som fastar på en lördag utan att ha för avsikt att vörda den, och som inte gör det för att judarna anser den vara välsignad, är detta inte makrooh..." (Mushkil al-Athar, del 2, Baab Sawm Yawm al-Sabt)

Författaren av al-Minhaj sade:

"'Det är ogillat (makrooh) att fasta på en fredag ensam...' Men det är inte längre makrooh om man lägger till en annan dag till det, som nämnts i den saheeh-rapporten till den effekten. En person kan fasta på en fredag om det sammanfaller med hans vanliga fasta, eller om han fastar för att uppfylla ett löfte, eller om han tar igen en obligatorisk fasta som han missat, som angavs i en saheeh-rapport."

Al-Sharih sade i Tuhfat al-Muhtaj:

"'Om det sammanfaller med hans vanliga fasta' - dvs. till exempel om han fastar varannan dag, och en dag som han fastar råkar vara en fredag.

'Om han fastar för att uppfylla ett löfte osv.' - detta gäller också fasta på dagar som föreskrivs i sharia, som Ashura eller Arafa." (Tuhfat al-Muhtaj, del 3, Baab Sawm al-Tatawwu')

Al-Bahooti (må Allah ha barmhärtighet med honom) sade: "Det är makrooh att avsiktligt peka ut en lördag för fasta, på grund av hadithen om Abd-Allah ibn Bishr, som rapporterade från sin syster: 'Fasta inte på lördagar utom i fallet med obligatoriska fastor' (rapporterad av Ahmad med ett gott isnad och av al-Hakim, som sade: enligt villkoren för al-Bukhari), och eftersom det är en dag som vördas av judarna, innebär att peka ut den för fasta att man liknar dem... utom när en fredag eller lördag sammanfaller med en dag då muslimer vanligtvis fastar, till exempel när det sammanfaller med dagen för Arafa eller dagen för Ashura, och en person har vanan att fasta på dessa dagar, i vilket fall det inte är makrooh, eftersom en persons vana har viss vikt." (Kashshaaf al-Qinaa', del 2, Baab Sawm al-Tatawwu')

Vad ska göras om det råder förvirring om början av Muharram?

Ahmad sade: "Om det råder förvirring om början av månaden, bör man fasta i tre dagar, för att vara säker på att fasta på den nionde och tionde dagen." (al-Mughni av Ibn Qudamah, del 3 - al-Siyam - Siyam Ashura).

Om en person inte vet när Muharram började, och han vill vara säker på att fasta på den tionde, bör han anta att Dhul-Hijjah var trettio dagar - som är den vanliga regeln - och bör fasta på den nionde och tionde. Den som vill vara säker på att fasta den nionde också bör fasta den åttonde, nionde och tionde (så om Dhul-Hijjah var tjugonio dagar kan han vara säker på att ha fastat Tasua och Ashura).

Men med tanke på att fasta på Ashura är mustahabb snarare än wajib, befalls folk inte att leta efter den nya månen i Muharram som de gör för Ramadan och Shawwal.

Belöning för att fasta Ashura

Imam al-Nawawi (må Allah ha barmhärtighet med honom) sade:

"Att fasta Ashura gottgör för alla mindre synder, dvs. det ger förlåtelse för alla synder utom stora synder."

Sedan sade han (må Allah ha barmhärtighet med honom):

"Att fasta dagen för Arafa gottgör för två år, och dagen för Ashura gottgör för ett år. Om när en person säger 'Amin' det sammanfaller med 'Amin' hos änglarna, kommer han att förlåtas för alla sina tidigare synder... Var och en av de saker som vi har nämnt kommer att ge gottgörelse.

Om det finns mindre synder för vilka gottgörelse behövs, kommer gottgörelse för dem att accepteras; om det inte finns några mindre synder eller stora synder, kommer goda gärningar att läggas till hans konto och han kommer att höjas i status... Om han har begått stora synder men inga mindre synder, hoppas vi att hans stora synder kommer att minskas." (al-Majmu' Sharh al-Muhadhdhab, del 6, Sawm Yawm Arafah)

Shaykh al-Islam Ibn Taymiyya (må Allah ha barmhärtighet med honom) sade: "Tahara, salat och fasta i Ramadan, på dagen för Arafa och på Ashura gottgör bara för mindre synder." (al-Fatawa al-Kubra, del 5)

Att inte förlita sig för mycket på belöningen för fasta

Vissa personer som är vilseledda förlitar sig för mycket på saker som att fasta på Ashura eller dagen för Arafa, i den grad att en del av dem säger: "Att fasta på Ashura kommer att gottgöra för synder under hela året, och att fasta på dagen för Arafa kommer att ge extra belöningar."

Ibn al-Qayyim sade: "Denna vilseledda person vet inte att fasta i Ramadan och be fem gånger om dagen är mycket viktigare än att fasta på dagen för Arafa och Ashura, och att de gottgör för synder mellan ett Ramadan och nästa, eller mellan en fredag och nästa, så länge man undviker stora synder. Men de kan inte gottgöra för mindre synder om man inte också undviker stora synder; när de två sakerna kombineras har de styrkan att gottgöra för mindre synder."

Bland dessa vilseledda människor kan det finnas någon som tror att hans goda gärningar är fler än hans synder, eftersom han inte uppmärksammar sina dåliga gärningar eller kontrollerar sina synder, men om han gör en god gärning minns han det och förlitar sig på det. Detta är som den som söker Allahs förlåtelse med sin tunga (dvs. med ord endast), och förhärligar Allah genom att säga 'Subhaan Allah' hundra gånger om dagen, sedan talar illa om muslimerna och förtalar deras heder, och talar hela dagen om saker som inte är behagliga för Allah.

Denna person tänker alltid på dygderna av hans tasbeehat (att säga 'Subhaan Allah') och tahleelaat (att säga 'Laa ilaaha ill-Allah') men han fäster ingen uppmärksamhet vid vad som har rapporterats angående dem som talar illa om andra, ljuger och förtalar andra, eller begår andra synder med tungan. De är helt vilseledda." (al-Mawsoo'ah al-Fiqhiyyah, del 31, Ghuroor).

Fasta Ashura när man fortfarande har dagar att ta igen från Ramadan

De lärde var oeniga om regelverket kring att iaktta frivilliga fastor innan en person har tagit igen dagar som han eller hon inte fastade i Ramadan.

Hanafi-lärde sade att det är tillåtet att iaktta frivilliga fastor innan man tar igen dagar från Ramadan, och det är inte makrooh att göra det, eftersom de missade dagarna inte behöver tas igen omedelbart.

Maliki- och Shafai-lärde sade att det är tillåtet men makrooh, eftersom det innebär att man fördröjer något obligatoriskt.

Al-Dusuqi sade:

”Det är makrooh att iaktta en frivillig fasta när man fortfarande måste ta igen en obligatorisk fasta, som en fasta för att uppfylla ett löfte, eller en missad obligatorisk fasta, eller en fasta som görs som en gottgörelse (kafarah), oavsett om den frivilliga fastan som ges prioritet framför en obligatorisk fasta är något bekräftat i sharia eller inte, som Ashura och den nionde av Dhul-Hijjah, enligt den mest korrekta åsikten.”

Hanbali-lärde sade att det är haram att iaktta en frivillig fasta innan man tar igen fastor som missats i Ramadan, och att en frivillig fasta i sådana fall inte räknas, även om det finns gott om tid att ta igen den obligatoriska fastan. Så en person måste ge prioritet åt de obligatoriska fastorna tills han har tagit igen dem. (al-Mawsoo’ah al-Fiqhiyyah, del 28, Sawm al-tatawwu’).

Muslimerna måste skynda sig att ta igen missade fastor efter Ramadan, så att de kan fasta Arafa och Ashura utan problem. Om en person fastar Arafa och Ashura med avsikten från kvällen innan att ta igen en missad fasta, kommer detta att vara tillräckligt för att ta igen det han har missat, ty Allahs välvilja är stor.

Vanliga bid’ah på Ashura

Shaykh al-Islam Ibn Taymiyya (må Allah ha barmhärtighet med honom) tillfrågades om de saker som folk gör på Ashura, som att använda kohl, ta ett bad (ghusl), använda henna, skaka hand med varandra, laga spannmål (huboob), visa glädje och så vidare. Återberättades något av detta från Profeten (frid och välsignelser vare med honom) i en saheeh hadith, eller inte? Om inget sådant rapporterades i en saheeh hadith, är det att göra dessa saker bid’ah, eller inte? Finns det någon grund för vad den andra gruppen gör, som att sörja och klaga, gå utan att dricka något, reciterar elegier och jamrar sig, reciterar på ett galet sätt och river sina kläder?

Hans svar var:

’Lov vare Allah, alla världars Herre. Inget sådant har rapporterats i någon saheeh hadith från Profeten (frid och välsignelser vare med honom) eller från hans följeslagare. Ingen av islamens imamer uppmuntrade eller rekommenderade sådana saker, varken de fyra imamerna eller några

andra. Inga pålitliga lärde har berättat något liknande detta, varken från Profeten (frid och välsignelser vare med honom), eller från Sahabah, eller från Tabieen; varken i någon saheeh rapport eller i en da'eef (svag) rapport; varken i Saheeh-böckerna, eller i al-Sunan, eller i Musnaden.

Ingen hadith av detta slag var känd under de bästa århundradena, men några av de senare berättarna rapporterade hadithar som den som säger: "Den som sätter kohl i sina ögon på dagen för Ashura kommer inte att lida av ögonsjukdom det året, och den som tar ett bad (gör ghusl) på dagen för Ashura kommer inte att bli sjuk det året," och så vidare. De rapporterade också en fabricerad hadith som falskeligen tillskrivs Profeten (frid och välsignelser vare med honom), som säger: "Den som är generös mot sin familj på dagen för Ashura, Allah kommer att vara generös mot honom resten av året." Att rapportera allt detta från Profeten (frid och välsignelser vare med honom) är liktydigt med att ljuga.'

Sedan diskuterade han [Ibn Taymiyya (må Allah ha barmhärtighet med honom)] kortfattat de prövningar som hade uppstått under denna ummas tidiga dagar och dödandet av al-Husayn (må Allah vara nöjd med honom), och vad de olika sekterna hade gjort på grund av detta. Sedan sade han:

'En okunnig, orättfärdig grupp - som antingen var kättare och hycklare, eller vilseledda och förförda - visade lojalitet mot honom och medlemmar av hans hushåll, och tog därför dagen för Ashura som en dag av sorg och klagan, där de öppet visade ritualerna av jahiliyyah som att slå sina kinder och riva sina kläder, sörjande på jahiliyyah-sättet... Shaytanen gjorde detta attraktivt för dem som är vilseledda, så de tog dagen för Ashura som ett tillfälle för sorg, då de sörjer och jämrar sig, reciterar dikter av sorg och berättar historier fyllda med lögner.

Vad sanning det än kan finnas i dessa historier tjänar inget annat syfte än förnyelsen av deras sorg och sektarism, och uppviglingen av hat och fientlighet bland muslimerna, vilket de gör genom att förbanna dem som kom före dem... Det onda och skada de gör muslimerna kan inte räknas upp av någon man, hur vältalig han än är. Några andra - antingen Naasibis som motsätter sig och har fientlighet mot al-Husayn och hans familj eller okunniga människor som försöker bekämpa ont med ont, korruption med korruption, lögner med lögner och bid'ah med bid'ah - motsatte sig dem genom att fabricera rapporter till förmån för att göra dagen för Ashura till en festdag, genom att använda kohl och henna, spendera pengar på sina barn, laga speciella rätter och andra saker som görs på Eid och speciella tillfällen.

Dessa människor tog dagen för Ashura som en fest som Eid, medan de andra tog det som en dag av sorg. Båda har fel, och båda går emot Sunnan, även om den andra gruppen (de som tar det som en dag av sorg) är värre i avsikt och mer okunniga och mer uppenbart fel... Varken Profeten (frid och välsignelser vare med honom) eller hans efterträdare (khulafa al-rashidoon) gjorde något av dessa saker på dagen för Ashura, de gjorde det varken till en dag av sorg eller till en festdag...

Vad gäller de andra sakerna, som att laga speciella rätter med eller utan spannmål, eller bära nya kläder, eller spendera pengar på sin familj, eller köpa årets förnödenheter den dagen, eller göra speciella handlingar av dyrkan som speciella böner eller avsiktligt slakta ett djur den dagen, eller spara lite av offerdjurets kött för att laga med spannmål, eller använda kohl och henna, eller ta ett bad (ghusl), eller skaka hand med varandra, eller besöka varandra, eller besöka moskéer och mausoleer (helgedomar) och så vidare... allt detta är förkastlig bid'ah och är fel. Inget av det har något att göra med Allahs Sändebuds sunnah (frid och välsignelser vare med honom) eller sättet för Khulafa al-Rashidoon. Det godkändes inte av någon av islamens imamer, inte Malik, inte al-Thawri, inte al-Layth ibn Sad, inte Abu Hanifah, inte al-Oozai, inte al-Shafai, inte Ahmad ibn Hanbal, inte Ishaq ibn Rahwayh, inte någon av islamens imamer och lärde.' (al-Fatawa al-Kubra av Ibn Taymiyya)

Ibn al-Hajj (må Allah ha barmhärtighet med honom) nämnde att en av bid'aherna på Ashura var att avsiktligt betala zakat på denna dag, sent eller tidigt, eller att slakta en kyckling just för detta tillfälle, eller - när det gäller kvinnor - att använda henna. (al-Madkhal, del 1, Yawm Ashura)

Vi ber Allah att göra oss till efterföljare av Hans ädle Profets sunnah, att låta oss leva i islam och dö i ett tillstånd av tro. Må Han hjälpa oss att göra det som Han älskar och som behagar Honom. Vi ber Honom att hjälpa oss att komma ihåg Honom och vara tacksamma mot Honom, att dyrka Honom på rätt sätt och att acceptera våra goda gärningar. Må Han göra oss till dem som är fromma och fruktar Honom.